2020. szeptember 17., csütörtök

P9_TA(2020)0227

Az uniós épületállomány energiahatékonysági potenciáljának maximalizálása

Az Európai Parlament 2020. szeptember 17-i állásfoglalása az uniós épületállomány energiahatékonysági potenciáljának maximalizálásáról (2020/2070(INI))

(2021/C 385/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 194. cikkére,

— tekintettel a 2017. november 17-én Göteborgban a tisztességes munkafeltételekről és a növekedésről tartott szociális csúcstalálkozón a Parlament, a Tanács és a Bizottság által kihirdetett szociális jogok európai pillérére,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),

— tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640),

— tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773),

— tekintettel a Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleményére (COM(2020)0102),

— tekintettel a Bizottság „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i közleményére (COM(2020)0098),

— tekintettel a Bizottság „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” című, 2011. szeptember 20-i közleményére (COM(2011)0571) és a közleményben a termékek környezeti lábnyomára vonatkozó bejelentésre,

— tekintettel az Európai Számvevőszék 11/2020. számú, 2020. április 28-i, „Az épületek energiahatékonysága: továbbra is jobban kell összpontosítani a költséghatékonyságra” című különjelentésére,

— tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire,

— tekintettel a Tanács 2019. június 25-i „Az energetikai átalakulást, továbbá a 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött energetikai és éghajlat-politikai célok megvalósítását biztosítani hivatott energiarendszerek jövője az energiaunióban” című következtetéseire,

— tekintettel a városfejlesztési ügyekért felelős uniós miniszterek 2016. május 30-i nem hivatalos találkozóján elfogadott, uniós városfejlesztési menetrendről szóló Amszterdami Paktumra,

— tekintettel a városfejlesztésért felelős uniós miniszterek 2007. május 24–25-i nem hivatalos ülésén elfogadott, a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Chartára,

— tekintettel az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] módosított, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

[1] HL L 328., 2018.12.21., 210. o.

— tekintettel az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/844 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([2]) módosított, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

— tekintettel a megújuló forrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([7]),

— tekintettel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvre ([8]),

— tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([9]),

— tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre ([10]),

— tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ([13]),

— tekintettel „Az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítése az Európai Unióban: Ideje cselekedni!” című, 2018. október 25-i állásfoglalására ([14]),

---

([2]) HL L 156., 2018.6.19., 75. o.
([3]) HL L 328., 2018.12.21., 82. o.
([4]) HL L 328., 2018.12.21., 1. o.
([5]) HL L 158., 2019.6.14., 125. o.
([6]) HL L 158., 2019.6.14., 54. o.
([7]) HL L 88., 2011.4.4., 5. o.
([8]) HL L 283., 2003.10.31., 51. o.
([9]) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.
([10]) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.
([11]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.
([12]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.
([13]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.
([14]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0438.

2020. szeptember 17., csütörtök

— tekintettel a tiszta energiákkal kapcsolatos innováció felgyorsításáról szóló, 2018. február 6-i állásfoglalására ([15]),

— tekintettel az „Útban az energiapiac újratervezése felé” című, 2016. szeptember 13-i állásfoglalására ([16]),

— tekintettel az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról szóló, 2016. szeptember 13-i állásfoglalására ([17]),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A9-0134/2020),

A. mivel az EU-ban az energiafogyasztás mintegy 40 %-áért és a szén-dioxid-kibocsátás 36 %-áért az épületek felelősek, és ezért a komplex felújításuk, ideértve a szakaszos komplex felújításokat is, elengedhetetlen az EU nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (ÜHG-kibocsátásra) irányuló, 2050-ig teljesítendő céljának teljesítéséhez;

B. mivel az építőipar a legnagyobb energiafogyasztó az EU-ban, és az EU épületállományának 97 %-a nem energiahatékony, és évente az EU lakóépületeinek csak 0,2 %-át vetik alá komplex felújításoknak, beleértve a szakaszos komplex felújításokat is, és mivel a mai épületek több mint 94 %-a még állni fog 2050-ben, és az általunk akkor elfoglalt otthonok, iskolák és irodák nagy része már megépült;

C. mivel a helyiségfűtés és a vízmelegítés a háztartások energiafogyasztásának körülbelül 80 %-át teszi ki tekintettel arra, hogy az Unió épületeinek fele 1992 előtt felszerelt, 60 %-os vagy rosszabb hatékonyságú különálló kazánnal rendelkezik, és mivel a különálló gázkazánok 22 %-a, az elektromos fűtőtestek 34 %-a, az olajkazánok 47 %-a, valamint a szénkazánok 58 %-a műszaki élettartamánál hosszabb ideje működik;

D. mivel a felújítási arány közel 3 %-ra emelése és 210 millió meglévő épület felújítása akár 2 millió munkahelyet is teremthet ([18]) az építőiparban, ami az Unió GDP-jének mintegy 9 %-át teszi ki, és a Covid19-válságot követően fontos részét képezi a gazdaságélénkítési stratégiának, és az európai zöld megállapodás részeként hozzájárulhat a tiszta gazdasághoz;

E. mivel az uniós épületállomány megfigyelőközpontja kulcsszerepet játszik az Unió épületei általános energiahatékonyságának megbízható, következetes és könnyen összehasonlítható adatok alapján történő nyomon követésében és javításában;

F. mivel az Unió épületei energiahatékonyságának javítását célzó intézkedésekkel valamennyi polgár életminősége javítható, és ezért a fő kihívás az Európai Unióban a becslések szerint az energiaszegénységben élő 50 millió háztartásra nehezedő terhek enyhítése, az energiaszámlák csökkentése, valamint kényelmes, megfizethető és energiahatékony lakhatás biztosítása mindenki számára;

([15]) HL C 463., 2018.12.21., 10. o.
([16]) HL C 204., 2018.6.13., 23. o.
([17]) HL C 204., 2018.6.13., 35. o.
([18]) Ürge-Vorsatz, Diana, Tirado-Herrero, Sergio, Fegyverneky, Sándor, Arena, Daniele, Butcher, Andrew and Telegdy, Almos, *Egy nagyszabású, energia-megtakarítást célzó komplex épületfelújítási program hatása a foglalkoztatásra Magyarországon*, 2010; Janssen, Rod and Staniaszek, Dan, *How Many Jobs? A Survey of the Employment Effects of Investment in Energy Efficiency of Buildings*, The Energy Efficiency Industrial Forum, 2012.

G. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) becslése szerint az emberek idejük körülbelül 90 %-át lakóépületeken és nem lakáscélú épületeken belül töltik, és a beltéri levegő rossz minősége ([19]) több mint félmillió európai idő előtti halálát okozza, és mivel a megfelelő szellőzés az ablakok kinyitása révén javítja az otthonok levegőjének minőségét, egyúttal természetes fényt is biztosít és ezzel javul az emberek egészsége, ami pedig központi szerepet játszik, főleg a jelenlegi Covid19-válság során;

H. mivel felszólított „az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálatára az EU fokozott éghajlat-politikai törekvéseivel összhangban, továbbá felszólított végrehajtásuk megerősítésére kötelező nemzeti célkitűzések révén” ([20]);

I. mivel 282 milliárd EUR-t meghaladó összegre van szükség ahhoz, hogy az európai épületállomány felújításába való beruházás révén, valamint a meglévő szakpolitikák szigorú végrehajtásának okos kombinációjával, a legrosszabb energiateljesítményű épületek fokozatos megszüntetésére irányuló új szakpolitikai kezdeményezésekkel, további és megfelelő finanszírozási mechanizmusokkal és innovatív megoldásokba való beruházásokkal megvalósuljon az energiahatékony épületállomány, valamint teljesüljön az Unió 2030-ra vonatkozó energiahatékonysági célkitűzése;

J. mivel az integrált felújítási programok arra törekednek, hogy holisztikusak legyenek, az energiahatékonyságot helyezve előtérbe, valamint hogy szomszédos ökoszisztémák szélesebb körére koncentráljanak, az egyes épületekre vonatkozó magas energiacsökkentési célokat magukban foglalva, továbbá a bevált gyakorlatokra alapulnak, és három fő pillére épülnek:

a) az építkezések osztályozása és építőanyagok, az épületek korával, használatával és építési módjával, valamint az általuk képviselt energiamegtakarítási potenciállal kapcsolatos mélyreható tudás, továbbá a felújítás során használt anyagtípusok leírása, az életciklusuk hatását is beleértve;

b) fenntartható energiaforrások – nevezetesen helyi és közeli megújulóenergia-források, például távfűtési vagy távhűtési rendszerek – biztosítása és az azokhoz való hozzáférés vagy az épületek hőtárolási kapacitása, „vehicle-to-X” szolgáltatások és egyéb rugalmassági lehetőségek felhasználása, amelyek lehetővé teszik az ágazati integrációt;

c) közösségi/társadalmi előnyök, vagyis a helyi közösségek bevonása valamennyi felújítási projektbe és programba az olyan problémák megoldása érdekében, mint az energiaszegénység, a technikai és/vagy anyagi források hiánya, az információhiány;

K. mivel e hárompilléres megközelítés végrehajtása biztosítja, hogy az integrált felújítási programok tervezése és végrehajtása úgy valósuljon meg, hogy az emberek és közösségek számára a felújításokon keresztül biztosítható szélesebb körű előnyökre koncentráljanak, mint például az energiahatékonyság, az éghajlatváltozással szembeni ellenállóképesség, az ipari versenyképesség, a fenntarthatóság, a társadalmi befogadás és a hozzáférhetőség;

Lakókörnyezetek és közösségek

1. kiemeli a lakókörnyezetek és a közösségek, valamint más szereplők, például a helyi és regionális önkormányzatok és a kkv-k szerepét az integrált felújítási programokban a felújítás holisztikus megközelítéseként annak érdekében, hogy az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvvel (EPBD) összhangban 2050-re magas energiahatékonyságú és klímasemleges épületipari ágazat jöjjön létre;

2. kéri, hogy az épület- és felújítási politikák holisztikusak és inkluzívak legyenek, járuljanak hozzá az uniós éghajlat-politikai célokhoz, foglalják magukban azokat az integrált felújítási programokat, amelyek integrálják a helyi értékláncokat, a szociális szolgáltatásokat és a megfizethetőséget, az intelligens készenlétet, a megfelelő, egészséges beltéri

([19]) Egészségügyi Világszervezet: *Over half a million premature deaths annually in the European Region attributable to household and ambient air pollution (Az európai régióban évente több mint félmillió idő előtti elhalálozás tudható be a háztartásokon belüli és környezeti levegőszennyezésnek)*, 2018.

([20]) Az Európai Parlament állásfoglalása (2020. január 15.) az európai zöld megállapodásról (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005).

2020. szeptember 17., csütörtök

éghajlati és környezeti minőséget, a mobilitást, az épületek műszaki, ipari és energetikai szempontból hatékony funkcióit, elősegítik a megújuló energiaforrások helyben vagy a közelben történő előállítását és cseréjét, a közeli ipari létesítményekből, helyi közlekedési rendszerekből vagy vízi utakból eredő többlet hőenergia és hűtőenergia felhasználását, ahol erre fenntartható lehetőség adódik;

3. hangsúlyozza a polgárok lakóépület-állomány felújításában játszott fontos szerepét, valamint annak fontosságát, hogy hatékony eszközök, bevált gyakorlatok szülessenek, és hogy az összes elképzelhető információ és tudás helyi szinten hozzáférhető legyen, beleértve a technológiákkal (vagyis intelligens fogyasztásmérőkkel) kapcsolatos lehetőségeket; elismeri továbbá az energiaközösségek adta lendületet azzal, hogy összefogják a polgárokat, tájékoztatják és rábeszélik őket saját felújításaik elkezdésére és/vagy megújulóenergia-termelésük kialakítására, továbbá felszólít egy szakpolitikai intézkedéseket tartalmazó átfogó csomag kidolgozására e megközelítések kibővítése érdekében;

4. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a lakókörnyezetek dzsentrifikációja és a felújítások miatti kilakoltatások hatását, valamint a nemek közötti különbségeket és a kiszolgáltatott polgárok helyzetét; úgy véli, hogy egy közösségi megközelítés – a szabályozási szintű biztosítékok mellett – megőrizhetné a meglévő közösségeket, és olyan ösztönzőket hozhatna létre, amelyek elengedhetetlenek az energiahatékonyság maximalizálásához és a szükséges magán- és állami beruházások mozgósításához; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy gondoskodjanak a legkiszolgáltatottabb polgárok védelméről, biztosítva számukra a méltóságteljes életkörülményekhez, kényelemhez és egészséghez való hozzáférést, és hangsúlyozza a szociális lakások fontosságát;

5. hangsúlyozza, hogy az épületek tulajdoni viszonyai, a lakásbérleti jogszabályok, a lakástulajdonosok és bérlők száma, valamint a beruházási lehetőségek és a lakástámogatások rendszere, az éghajlati körülmények és az energetikai rendszerek tagállamonként változnak; úgy véli, hogy a „felújítási hullámra” vonatkozó stratégiának figyelembe kell vennie az egyes tagállamok különböző körülményeit, többek között az integrált nemzeti energia- és klímatervekkel (NEKT) összhangban; kiemelten hangsúlyozza, hogy a felújítások nem eredményezhetnek megfizethetetlen bérleti díjakat a bérlők számára;

6. hangsúlyozza az energiaszegénység mértékét az EU-ban, amely a becslések szerint akár 50 millió háztartást is érinthet ([21]); úgy véli, hogy a felújítási hullám és az ahhoz kapcsolódó újabb kezdeményezések egyik alapvető céljaként a energiaszegénység felszámolását, továbbá az egészséges és biztonságos életkörülmények mindenki számára történő biztosítását kell kitűzni; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy különös figyelmet fordít az energiaszegénységben élő háztartások felújítására, és hangsúlyozza az energiatakarékossági intézkedések elfogadásának, az energiahatékony fogyasztási szokások előmozdításának és a viselkedésbeli változásoknak a fontosságát; hangsúlyozza, hogy az állami szektornak vezető szerepet kell vállalnia ezen a területen;

7. kiemeli az épületek energetikai felújításával kapcsolatos „egyablakos ügyintézés” mint az ügyfelek szempontjából átlátható és hozzáférhető tanácsadási eszköz azonnali sikerét, amely előmozdítja a projektek és megismételhető modellek összevonását, a harmadik fél általi finanszírozással, a felújítások koordinálásával és nyomon követésével kapcsolatos információk nyújtását, valamint az önkormányzatok kapacitásépítésének biztosítását, továbbá a helyi szereplők, például az energiaközösségek, a fogyasztói szervezetek, a helyi – többek között az építőipari – vállalkozói szövetségek és a lakásszövetkezetek aktív részvételét a folyamat során;

8. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi épületállomány esetében az energiahatékonyság terén konkrét eredmények elérése érdekében állami és magánszektorbeli erőfeszítések egyaránt szükségesek; hangsúlyozza az egyablakos szolgáltatások nemcsak megteremtésének, hanem fenntartásának szükségességét is, annak érdekében, hogy a piac folyamatosan el legyen látva projekttervekkel, a kisebb léptékű projekteket is beleértve; úgy véli, hogy a regionális vagy helyi szintű egyablakos ügyintézés jobb hozzáférést fog biztosítani a finanszírozási mechanizmusokhoz;

9. üdvözli az európai zöld megállapodás nyílt platformokra vonatkozó javaslatát; hangsúlyozza, hogy ezeknek átláthatóknak, többszintűeknek és inkluzívaknak kell lenniük, az érdekelt felek széles körét kell felölelniük, és lehetővé kell tenniük az építőipari ágazat széttöredezettségének áthidalását; emlékeztet arra, hogy a platformoknak a rendkívül alacsony energiaigényű és dekarbonizált épületek 2050-ig való megvalósításának célját kell szolgálniuk, és úgy véli, hogy a felújítás akadályait felszámoló és a polgárok bevonását elősegítő eszköznek kell lenniük a közösségi szükségletek alapján kialakított konszenzus szolgálatában;

([21]) A Bizottság 2019. december 11-i közleménye az európai zöld megállapodásról (COM(2019)0640).

10. hangsúlyozza, hogy a regionális platformoknak mérhető célkitűzéseket kell meghatározniuk, és ütemtervek megalkotása felé kell haladniuk, valamint hatásuk maximalizálása érdekében rendszeres eszmecseréket kell folytatniuk az energiahatékonyságról szóló és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvvel, valamint a megújulóenergia-irányelvvel ([22]) kapcsolatos összehangolt fellépés meglévő platformjaival, továbbá a tagállamokban a meglévő ügynökségekkel és szervekkel; meggyőződése, hogy a platformok az integrált épületfelújítási programok végrehajtásának és a tagállamok hosszú távú felújítási stratégiáik végrehajtásában való támogatásának fontos eszközei;

11. tudomásul veszi az új Lipcsei Chartát, amely a német elnökség alatt kerül elfogadásra, és osztja azt a nézetet, mely szerint a városok kulcsszerepet játszanak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás drámai csökkentésében és az energiahatékonyság kiterjesztésében; úgy véli, hogy az épületek felújítása jelentősen hozzájárul e célokhoz, ugyanakkor ellenállóképes lakókörnyezeteken keresztül méltányos, zöld és produktív városok kialakulását segíti elő; felhívja az Európai Unió Tanácsának német elnökségét, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a városok rendelkezésére álljanak a felújító intézkedéseknek megfelelő szükséges és közvetlenül hozzáférhető finanszírozási források, különösen a szükséges gazdaságélénkítés fényében;

12. felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el olyan politikát, amely közösségi és regionális szinten elősegíti az integrált felújítási programokat a tagállamokban, és rendelkezik a komplex felújításokról, beleértve a szakaszos komplex felújításokat is, valamint inkluzív és interaktív módon figyelembe veszi az épületek szükségleteit; hangsúlyozza, hogy az integrált felújítási programokon keresztül lehetőség van több „helyi" és „közeli" megújuló energián alapuló megoldást vagy keresletoldali válaszmechanizmusokat biztosítani; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetségében és az EU Városfejlesztési Eszközével kapcsolatban folytatott munkát; hangsúlyozza ebben a tekintetben a városfejlesztési menetrend és a városfejlesztési partnerség kiemelkedő fontosságát;

13. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a helyi önkormányzatoknak, hogy a lakókörnyezetek és közösségek szintjén vezethessék be az integrált felújítási programokat, ugyanakkor a polgárokat helyezhessék középpontba és a felújításokat megfelelően összeegyeztethessék az európai tárgyi történelmi örökséggel (műemlékekkel és épületekkel), visszajelzést kérve a helyi hatóságoktól az elért eredményekről, valamint a bevált gyakorlatokról a jövőbeli szakpolitikák nemzeti szintű tervezése céljából;

14. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre keretet az érdekellentétek feloldására, például pontos tájékoztatás, megfelelő ösztönzők és hatékony végrehajtás révén ([23]), és a felújítás miatti kilakoltatások megakadályozása érdekében egy szabályozási keret révén fordítsanak megfelelő figyelmet az energiaszegénységben élő családokra és közösségekre, például azáltal, hogy előírják, hogy fenn kell tartani számukra a komplex felújításon átesett épületek megfelelő alapterületű részét, vagy azáltal, hogy az integrált felújítási programok tervezésekor előnyben részesítik a nagyobb energiafogyasztású vagy energiapazarlású épületeket és korlátozzák a bérleti díjak emelkedését, feltéve, hogy mindez nem korlátozza az energiahatékonysági felújítás megvalósításához szükséges kapacitást;

15. felhívja a Bizottságot, hogy állítson fel támogatási szolgáltatást a polgárok által irányított felújítási projektek számára, továbbá adjon végrehajtási iránymutatásokat a tagállamoknak az energiaközösségek számára biztosított támogató keret és az egyenlő versenyfeltételek koncepciójával kapcsolatban, amelyet a villamosenergia-piacokról szóló irányelv ([24]) és a megújuló energiáról szóló irányelv vezetett be a sikeres végrehajtás biztosítása érdekében, és hogy maradéktalanul elismerje a helyi energiaközösségek projektjeinek előnyeit;

16. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul indítson el platformokat, ahogy azt az európai zöld megállapodásról szóló közlemény is tartalmazza, valamint ezeket a platformokat kulcsfontosságú prioritásként vonja be az integrált felújítási programokba; hangsúlyozza, hogy az integrált felújítási programokat a programok megismételhetőségével, a kapacitások terjesztésével, az ágazati integrációval és az energiaszegénységben élő közösségekre vonatkozó biztosítékokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok terjesztésére irányuló uniós kezdeményezéseknek kell kísérniük az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv kötelezettségeivel összhangban;

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.); Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/844 irányelve (2018. május 30.) az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 75. o.); Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

([23]) Castellazzi, L., Bertoldi, P., Economidou, M., *Overcoming the split incentive barrier in the building sectors: unlocking the energy efficiency potential in the rental & multifamily sectors*, Luxembourg, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2017, https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC101251/ldna28058enn.pdf

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

2020. szeptember 17., csütörtök

Pénzügyek

17. kiemeli, hogy az induló beruházási költségek, az összetett finanszírozási rendszerek, az érdekellentétek (bérlő-tulajdonos dilemma), a szabályozási és adminisztratív akadályok, ideértve a több tulajdonossal rendelkező épületek esetét is, a meglévő támogatás kialakítása, valamint a kiszámítható szakpolitikai keret hiánya jelentős akadályokat jelentenek a beruházások számára;

18. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válságból való kilábalással és annak az állami és magánfinanszírozásra gyakorolt hatásával összefüggésben a finanszírozási rendszereknek megfelelő ösztönzőkkel és célokkal, a magas energiahatékonyságú és dekarbonizált épületállomány elérése érdekében ösztönözniük kell és prioritásként kell kezelniük a 2050-es klímasemlegességi célok elérését célzó komplex felújításokat, beleértve a szakaszos komplex felújításokat is; úgy véli, hogy ez előfeltétele annak, hogy az épületfelújításokat fenntartható hosszú távú beruházásként mérlegeljék; hangsúlyozza a költséghatékonysági mutatók, köztük a járulékos előnyök szerepét e tekintetben;

19. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak egyértelmű iránymutatásokat és mérhető, célzott intézkedéseket kell meghatározniuk, valamint elő kell mozdítaniuk a finanszírozáshoz való egyenlő hozzáférést, többek között a nemzeti épületállomány legrosszabbul teljesítő szegmensei, az energiaszegény fogyasztók, a szociális lakások és az érdekellentéttel kapcsolatos dilemmákkal küzdő háztartások számára is, a megfizethetőséget is figyelembe véve;

20. hangsúlyozza, hogy a lakástulajdonosokat, különösen az alacsony jövedelmű és energiaszegény lakástulajdonosokat, a lakásszövetségeket és -szövetkezeteket, az állami lakásszolgáltatókat és a helyi hatóságokat támogatni kell épületállományuk és épített környezetük éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenállóvá tételében például a többéves pénzügyi keret forrásainak addicionalitásán alapuló támogatások vagy pénzügyi eszközök révén, a nemzeti költségvetésekből és a magánszektorbeli forrásokból;

21. úgy véli, hogy az egyes érintett európai alapokon belül fontossági sorrendet kell felállítani az energiahatékonysági felújítások finanszírozására, valamint erős koordinációra van szükség a szinergiák megtalálása, a támogatásötvözés megkönnyítése, a projektek összevonása és a tervezett projektek összeállítása érdekében, a források időben történő felhasználásának biztosítása céljából; felhívja a pénzügyi intézményeket, hogy fordítsanak jelentős forrásokat a kapacitásépítésre és a technikai segítségnyújtásra; hangsúlyozza, hogy legalább 75 milliárd EUR összegű ösztönzőkre van szükség a folyamatos és szilárd európai, nemzeti és regionális szintű finanszírozás mellett, továbbá magánberuházások is szükségesek a nagy mértékben energiahatékony és dekarbonizált épületállomány 2050-ig való megvalósulásához szükséges mélyfelújítások biztosításához; felhívja a társjogalkotókat, hogy az európai gazdaságélénkítési terv keretében biztosítsák a szükséges finanszírozást, nem utolsósorban azon társadalmi szereplők megsegítésére, akiknek leginkább a javát szolgálnák a felújítások;

22. üdvözli azokat a megállapításokat, amelyek azt mutatják, hogy a nagy energiahatékonyságú épületek esetében felárat alkalmaznak ([25]), ami biztosítja az épülettulajdonosok beruházásainak megtérülését, de elismeri, hogy általában véve csökkenteni kell a lakhatási, építési és felújítási költségeket;

23. hangsúlyozza a hitelekhez és finanszírozáshoz való megfelelő és egyszerű hozzáférés biztosításának fontosságát, hogy a kkv-k, közösségek és családok megkapják a szükséges segítséget a meglévő épületállomány felújításának megkezdéséhez;

24. üdvözli az épületfelújításokhoz rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségeket, például a zöld támogatásokat, az adó- és hitelkedvezményeket; elismeri az európai strukturális és beruházási alapok szerepét az energiahatékonysági projektek finanszírozásában és az energiahatékonyság konkrét célként való kitűzését a 2021–2027-es időszak regionális fejlesztései során; hangsúlyozza az Európai Beruházási Bank Csoport szerepét az olyan kölcsönök, garanciák és pénzügyi eszközök nyújtásában, mint az energiahatékonyság magánfinanszírozási eszköze (PF4EE), az „Intelligens finanszírozás – intelligens épületek” garanciaeszköz, továbbá az InvestEU Alap, amelyek a szociális lakások felújítására irányuló projektek finanszírozását is lehetővé teszik;

([25]) Hyland, Marie, Lyons, Ronan, Lyons, Sean, *The value of domestic building energy efficiency – evidence from Ireland, Energy Economics*, Vol. 40, 2012; Mangold, Mikael, Österbring, Magnus, Wallbaum, Holger, Thuvander, Liane, Femenias, Paula, *Socio-economic impact of renovation and retrofitting of the Gothenburg building stock, Energy and Buildings*, Vol. 123, 2016.

25. felhívja a figyelmet a tagállamok bevált gyakorlataira, például az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) bevételeinek felhasználására, a támogatásötvözésre, az alacsony jövedelmű háztartások szükségleteinek elismerésére, valamint az uniós regionális alapok garanciaként és rulírozó alapként való felhasználására; hangsúlyozza, hogy a Méltányos Átállást Támogató Alap keretében lehetőség van képzések finanszírozására a megújuló energia területén, valamint az energiahatékonysággal és erőforrás-hatékonysággal kapcsolatban;

26. hangsúlyozza, hogy az akadályok felszámolásával – különösen technikai segítségnyújtás, kevésbé összetett kritériumok és a többi alappal történő ötvözés egyszerűsítése révén – növelni kell a források felhasználási arányát; sajnálattal állapítja meg, hogy az európai helyi energiahatékonysági támogatáshoz (ELENA) tartozó projektek még mindig nagyméretűek, valamint hogy a kisebb projekteknek és a közösségekkel foglalkozó projekteknek további támogatásra és összevonásra van szükségük; az uniós City Facility programot a városok számára az integrált felújítási programok megvalósítása tekintetében potenciálisan nagyon erőteljes támogatási mechanizmusnak tartja, amelyet folytatni kell, valamint a kisebb projekteknek is támogatást kell nyújtania;

27. elismeri a kutatásra és innovációra nyújtott támogatások fontos szerepét; úgy véli, hogy mind európai, mind nemzeti forrásokból folyamatos és stabil finanszírozást kell biztosítani az integrált felújítási programok számára, a különböző költségvetés-tervezési intézkedések okozta megszakítások nélkül;

28. úgy véli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az integrált felújítási programok forrásokat különítsenek el az energiaszegénység, az akadálymentesség, valamint a kiszolgáltatott és alacsony jövedelmű háztartások műszaki és infrastrukturális akadályainak kezelésére, lehetővé téve számukra, hogy megfelelő, egészséges és energiahatékony lakhatásban részesüljenek, és részt vegyenek a lakókörnyezetek felújítását szolgáló programokban; kéri olyan innovatív pénzügyi eszközök bevált gyakorlatainak kidolgozását és megosztását, mint az „on-built” finanszírozás és programok, beleértve az energiahatékonysági jelzáloghiteleket, az EuroPACE-kölcsönöket és a RenOnBill-kölcsönöket;

29. tudomásul veszi mind a regionális hatóságok, mind az Európai Beruházási Bank szerepét abban, hogy közszektorbeli kölcsönökön keresztül olyan pénzügyi támogatást nyújtsanak, amely ösztönözni fogja a kereskedelmi bankokat, a nyugdíjalapokat és a magánszektort, különösen a kkv-kat, hogy további beruházásokat hajtsanak végre az épületek felújításába, például állami hitelgaranciák és innovatív finanszírozási módszerek révén;

30. elismeri, hogy az új üzleti modellek, mint például az energiahatékonysági szerződések, a polgárok által irányított felújítások, az energiaközösségek és az energetikai szolgáltató vállalatok fontos szerepet játszhatnak a felújításokban, és különösen a szociális lakások, lakásépítő vállalatok és üzleti parkok mérlegen kívüli finanszírozásában; hangsúlyozza a finanszírozás intenzitásának összekapcsolását az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvben előírtak szerint teljesített energiahatékonysági szinttel, és javasolja, hogy a pozitív energiamérlegű épületek plusz támogatást kapjanak; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon végrehajtási iránymutatást a „Tiszta energia minden európainak” csomag megfelelő rendelkezéseiről, különösen hogy hozzon létre egy támogató keretet oly módon, hogy rendszeres konzultációkat ír elő, amelyek a piac igényeinek megértését és a magán- és állami források ötvözésének, egyértelmű szerződésmodellek és konkrét közbeszerzési eljárások alkalmazásának bátorítását szolgálják, az épületek energiahatékonyságához kapcsolódó közberuházások megfelelő elszámolásáról való további felvilágosítással kiegészülve;

31. felhívja a Bizottságot, hogy az energiahatékonysági irányelvben előírtaknak megfelelően felfelé módosítsa az energiahatékonysági célokat, kezdve a 2030-ra vonatkozó kiemelt célkitűzés megfelelő hatásvizsgálat alapján és kiszámítható módon történő növelésével, és tegyen javaslatot az épületek minimális éves felújítási arányára és a komplex, többek között szakaszos komplex felújításokat biztosító szakpolitikai intézkedésekre, amelyek pénzügyi ösztönzőket és beruházási stabilitást teremtenek;

32. felhívja az uniós intézményeket, biztosítsák, hogy a megfelelő felhasználási arány biztosítása érdekében az új többéves pénzügyi keret megfelelő alapjai egyértelmű feltételek és határidők mellett kiemelten kezeljék az energiahatékonyságra és az épületfelújításokra elkülönített összegeket, a technikai segítségnyújtást is beleértve; kiemeli a lakóépületek energiahatékonysági felújítását beindító uniós befektetési garanciák, a finanszírozási források ötvözése, valamint a támogatás jellegű alkotóelemek fontosságát; elismeri az Európai Stratégiai Beruházási Alap (amelynek helyébe az InvestEU lép) szerepét és sikeres modelljét; kéri, hogy az InvestEU fenntartható infrastruktúrára vonatkozó keretén belül kezeljék prioritásként az épületek energiahatékonyságának finanszírozását, és a regionális fejlesztés konkrét célkitűzéseként tartsák fenn az energiahatékonyságra elkülönített összegeket, amelyeknek tükröződniük kell a Bizottsággal kötött, vonatkozó tagállami partnerségi megállapodásokban;

33. felhívja a Bizottságot, hogy távolítsa el a 2021-re megvalósítandó épületfelújításokra félretett regionális források nagyobb felhasználási aránya előtt álló pénzügyi és nem pénzügyi akadályokat;

2020. szeptember 17., csütörtök

34. felszólít arra, hogy erősítsék meg az ELENA és az Európai Beruházási Bank azon képességét, hogy testre szabott és közvetlen pénzügyi és technikai segítséget nyújtsanak a helyi hatóságoknak, valamint konkrét iránymutatást adjanak a tagállamoknak a Covid19-járványt követő helyreállítási tervekkel összefüggésben;

35. felhívja a Bizottságot, hogy – az ingadozások elleni védőmechanizmusokkal együttesen – tanulmányozza, megvalósítható-e a kibocsátáskereskedelmi rendszer bevételeinek energiahatékonysági intézkedésekre, például épület-felújításokra történő felhasználása, valamint megvalósítható-e uniós szinten az árverések révén szerzett bevételek egy részének elkülönítése; felhívja az Európai Beruházási Bankot és a nemzeti pénzügyi intézményeket, hogy nyújtsanak támogatást a projektfejlesztők számára a projekt teljes ciklusa alatt, valamint egy meghatározott támogatási összeget állapítsanak meg, hogy a polgárok számára ezáltal vonzóak és megfizethetőek legyenek a felújítások;

36. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rugalmas modelleket hozzanak létre a különböző pénzügyi programok és eszközök közötti szinergiákhoz az épületek energiahatékonyságának finanszírozása érdekében; kéri továbbá, hogy az Európai Számvevőszék jelentésével ([26]) összhangban fogadjanak el költséghatékony megközelítést az épületek energia-hatékonysági felújítása tekintetében; az operatív programok költséghatékonyságának alapos nyomon követését szorgalmazza az egységnyi megtakarított szén-dioxid költségein alapulva; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a nemzeti kormányok tiszteletben tartsák a költséghatékonyság, az energiamegtakarítás érdekét szolgáló hatékonyság elvét az uniós pénzek felújítási projekteknek való elosztása során;

37. felhívja a Bizottságot az olyan köz-magán társulások (PPP-k), például a PF4EE alkalmazásának további elősegítésére, amelyek az intelligens és fenntartható finanszírozáshoz kapcsolódnak és feltárják a lehetséges helyi beruházási koncepciókat;

38. felhívja a Bizottságot, hogy az energiahatékonysági intézkedésekhez való támogató keret kialakítása és az integrált felújítási programok előmozdítása érdekében vizsgálja felül az állami támogatásokra, többek között a kis- és középvállalkozások beruházásaira vonatkozó uniós szabályokat, beleértve a távfűtési rendszerek egyszerűsített eljárások és megfelelő küszöbértékek szerinti felszerelését és átalakítását, valamint a fosszilis tüzelőanyagot használó fűtőberendezésekre és a rossz hatékonyságú készülékekre vonatkozó programok törlését, mikor e berendezések helyét különálló vagy közös, megújuló energiaforráson alapuló, vagy hőfelesleget újrafelhasználó fűtés veszi át; hangsúlyozza azonban, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok bármilyen felülvizsgálatának elsősorban az egyenlő bánásmódhoz és a verseny fokozódásához kell hozzájárulnia;

Építési technológiák és építőanyagok

39. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a költségeket, fel kell gyorsítani az időtartamot, a hatékonyságot, a megbízhatóságot és az integrációt az integrált felújítási programoknak nyílt és versenyképes felújítási piacok, iparilag előállított, fenntartható előre gyártott elemek révén történő növelése érdekében, továbbá annak elismerésével, hogy a meglévő technológiákban lehetőség rejlik a megújuló energiák olyan hagyományos építőanyagokban történő érvényesítését illetően, amelyek többfunkciós burkolatként használhatók a meglévő épületállomány felújítása során, továbbá sorozatos és egész városrészeket érintő felújításokat kell indítani; hangsúlyozza az alkatrészek helyszínen kívüli előgyártásának szerepét a gyorsításban, a méretgazdaságosságban és a költséghatékonyságban; megjegyzi, hogy bizonyos tagállamokban különféle építőipari szegmensek olyan bevált gyakorlatokat alkalmaznak az épületek felújításával kapcsolatosan, amelyeket most érdemes átvenni, és az eredmények elérése érdekében nagyobb léptékben is felhasználni; hangsúlyozza, hogy fontosak az e területen kifejtett fokozott kutatási erőfeszítések;

40. hangsúlyozza a rugalmasság fontosságát a felújításhoz és az építéshez használt technológiák megválasztásában; úgy véli, hogy az összes rendelkezésre álló technológiát az épületállomány szén-dioxid-mentesítésének felgyorsítása érdekében célkitűzés-vezérelt megközelítéssel kell alkalmazni; kiemeli, hogy a megújuló energia felhasználása döntő szerepet játszik az ilyen szén-dioxid-mentesítésben; hangsúlyozza, hogy az integrált tárolóval rendelkező szén-dioxid-mentes távfűtés és távhűtés fontos szerepet játszik az összekapcsoltabb és integráltabb közösségekben; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan támogassák és ösztönözzék a megújuló energiaforrások teljes integrációját az építőiparban;

41. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a hatékony építőanyagokkal kapcsolatos kutatási és fejlesztési programokat, és a szociális helyzetet figyelembe véve felhív egy alacsony költségű, megújuló energiára alapuló fűtési rendszer bevezetésére a vidéki és a távoli területeken; kiemeli a fűtésnek a napenergiával, hőszivattyúkkal és biomasszával működő, közösségi tulajdonú távfűtési hálózatokon keresztül történő szén-dioxid-mentesítésével kapcsolatos dán bevált gyakorlatot;

([26]) Az Európai Számvevőszék 11/2020. számú, 2020. április 28-i különjelentése: „Az épületek energiahatékonysága: továbbra is jobban kell összpontosítani a költséghatékonyságra”, https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=53483

42. hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat tájékoztatni kell a régi, nem hatékony fűtési technológiák korszerű, rendkívül hatékony és megújuló megoldásokkal való felváltásáról, különösen a cserére vonatkozó döntés meghozatalakor, és erre ösztönözni kell őket, elismerve ugyanakkor, hogy a fosszilis tüzelőanyagok – különösen a földgáz – jelenleg szerepet játszanak az épületek fűtési rendszereiben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak a körforgásos gazdasággal összhangban álló selejtezési rendszereket, és a régi berendezések cseréjének felgyorsítása érdekében a rutinellenőrzések során alkalmazzanak hatékonysági címkézést és tanácsadást; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki ütemtervet a fosszilis tüzelőanyagokra alapuló fűtési és hűtési technológiák fokozatos megszüntetésére;

43. rámutat arra, hogy Európa vezető szerepet tölt be az integrált fotovoltaika kiépítésében; javasolja, hogy kulcsfontosságú stratégiai értéklánccként ismerjék el a megújuló energiával kapcsolatos technológiákat, továbbá az elkövetkező felújítási hullámra javasolja a napelemes tetők európai programját;

44. hangsúlyozza hogy érvényesíteni kell az energiahatékonyság elsődlegességének elvét valamennyi szakpolitikában és intézkedésben, a fűtés, a hűtés és a melegvíz-szolgáltatás dekarbonizációjában, valamint a világítás és a szellőzés céljából történő energiafelhasználásban – ahol a fennmaradó keresletet hőszivattyúkkal vagy megújuló energiával működő hatékony távfűtési és hűtési rendszerekkel kombinált megújuló energiával célszerű villamosítani –, valamint a terhelésszabályozásban és a rugalmasságban;

45. hangsúlyozza az integrált felújítási programok tervezésének fontosságát a szinergiák elérése érdekében, például az épületek akadálymentességével, a tűzbiztonsággal, az elektromos közlekedéssel (ideértve az elektromos járművek töltésére szolgáló vezetékek előzetes elhelyezését és a töltőállomásokat is), valamint az épület éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének – többek között zöld tereknek, zöld tetőknek és zöld falaknak a vízgazdálkodást javító és a városi biodiverzitás bővítését támogató kialakításával történő – javításával kapcsolatban;

46. emlékeztet arra, hogy a tűzbiztonsági szempontokat figyelembe kell venni az épületek tervezése, az anyagok megválasztása, az építés, a felújítás és az üzemeltetés során a tűz megelőzése, észlelése, minél előbb történő elfojtása, az evakuálás, a tűz elszigetelése, a szerkezeti ellenállóság és a tűzoltás tekintetében, továbbá tekintetbe kell venni a tervezésben, az építésben és a felújításban részt vevő szakemberek megfelelő kompetenciáit is;

47. úgy véli, hogy az energiahatékony épületeknek egészségeseknek, megfizethetőknek, biztonságosaknak és fenntarthatóknak kell lenniük; hangsúlyozza a beépített energia, az épületek fenntarthatósága, az erőforrás-hatékonyság, a hőkomfort, a jobb levegőminőség, az egészséges beltéri klíma és az életciklus-alapú megközelítések fontosságát a körforgásos gazdasággal, valamint a fenntartható épített környezetre vonatkozó stratégiával összhangban, holisztikus és integrált megközelítést alkalmazva; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az épületek tervezése során passzív és természetes elemeket is alkalmazni kell, és az épületek külső felületeinek felhasználásában hatalmas lehetőségek rejlenek arra vonatkozóan, hogy az épített környezetet decentralizált megújulóenergia-termelővé alakítsuk, ugyanakkor megóvjuk a földterületeket és a tájat;

48. hangsúlyozza, hogy szükség van az építési és bontási hulladék megfelelő kezelésére és csökkentésére; megjegyzi, hogy az összes építési hulladék megfelelő és biztonságos kezelése érdekében, továbbá az építőanyagok újrafeldolgozására vagy újrafelhasználására, valamint a hulladékáramokban található veszélyes anyagok biztonságos kezelésére, eltávolítására és helyettesítésére begyűjtési és visszavételi rendszereket, valamint szelektív hulladékgyűjtő létesítményeket kell létrehozni az épülethasználók és a munkavállalók egészsége, valamint a környezet védelme érdekében; úgy véli, hogy létre kell hozni a körforgásos gazdaságra vonatkozó címkézési rendszert, amely az anyagok értéklláncba történő, egyszerű és alacsony energiaigényű újbóli bekerülésének potenciáljára vonatkozó környezetvédelmi szabványokon és kritériumokon alapul, különös figyelmet fordítva a másodlagos nyersanyagok szerepére is; megjegyzi, hogy a környezetvédelmi terméknyilatkozat jelenlegi megközelítését ki kell szélesíteni, és azt az épületek értékeléséhez, például a fenntartható épületekre vonatkozó teljesítményértékelési keretrendszerhez („Level(s)”) fel kell használni; felszólítja a Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és a fenntartható épített környezetre vonatkozó stratégia részeként javasoljon konkrét intézkedéseket ezekre a területekre vonatkozóan;

49. kiemeli, hogy különösen a városok lesznek egyre inkább kitéve az éghajlatváltozás okozta magas nyári hőmérsékleteknek; kiemeli továbbá a környezetbarát infrastrukturális megoldások számos előnyét, amelyek javíthatják a levegőminőséget, a kényelmet és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességet, jelentősen csökkenthetik az energiaigényt, segíthetik a vízkörforgás helyreállítását és támogatják a városi biológiai sokféleséget, miközben hozzájárulnak a körforgásos gazdaság elveihez; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nagyobb épületfelújítások és az új épületek építése során ösztönözzék a természetes és alacsony szén-dioxid-kibocsátású építőanyagok használatát, valamint a zöld tetők és falak, hűvös felületek és más passzív technikák alkalmazását; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezeket a megfontolásokat, és a felújítási hullámmal kapcsolatos kezdeményezésben mozdítsa elő a környezetbarát infrastrukturális megoldásokat és a biodiverzitással kapcsolatos elemeket;

2020. szeptember 17., csütörtök

50. emlékeztet arra, hogy a fenntartható építőanyagok – például a tanúsított faanyag – elengedhetetlenek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és hosszú élettartamú épületállomány megvalósításához, és hogy egy építkezés a fenntartható rendelkezésre állás határain belül lehetőséget kínál a szén bioalapú építési termékekben való tárolására;

51. hangsúlyozza, hogy fontos a meglévő harmonizált szabványok felülvizsgálata, hogy azok kiterjedjenek az építési termékek fenntarthatósági teljesítményére, amelyeknek összhangban kell lenniük az épületek életciklus-számítására vonatkozó közös európai megközelítéssel és a meglévő európai szabványokkal, azaz az épületekre vonatkozó EN 15978 és az építési termékekre vonatkozó EN 15804 szabvánnyal; hangsúlyozza, hogy a felújítások megtervezésekor az épület teljes életciklusának energia- és éghajlati hatásait a körforgásos gazdaság célkitűzéseivel összhangban optimalizálni kell, figyelembe véve a gyártás, a felhasználás és a tervezés újrahasznosíthatóságra, az építési termékek és hulladékok újrahasznosítására, valamint a javításhoz szükséges berendezésekre gyakorolt hatásait; felhívja a Bizottságot, hogy ezekre adjon választ a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégiában, és 2021-ig vizsgálja felül az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról szóló 305/2011/EU rendeletet ([27]), hogy lehetővé váljon a szóban forgó termékek belső piacának megfelelő működése, továbbá hogy jutalmazza a nagy energiahatékonyságú épületek felújításának és építésének támogatása érdekében folytatott technológiai kutatást és innovációt;

52. felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa az integrált felújítási programok további bevált gyakorlatait, hogy azok a történelmi, valamint a kulturális örökség részét képező épületekre is kiterjedjenek; elismeri a kulturális örökséghez tartozó épületek sajátos jellegét és sérülékenységét, és úgy véli, hogy az esetek többségében összeegyeztethető az épületek védelme és a fokozott energiahatékonyság, hangsúlyozva egyben, hogy a kulturális örökséghez tartozó épületek felújítását mindig a nemzeti megőrzési szabályoknak, a műemlékek és műemlékhelyszínek konzerválásáról és restaurálásáról szóló, 1964. évi Velencei Chartának, valamint az eredeti építészeti kialakításnak megfelelően kell elvégezni;

53. hangsúlyozza az energiamegtakarítás hitelesített szakértők által végzett ellenőrzés és az energiateljesítmény felújítást követő nyomon követése révén történő biztosításának szükségességét, mivel magas színvonalú felújításokat, jobb beruházási lehetőségeket és nagyobb költséghatékonyságot tesz lehetővé ([28]);

54. felhívja a tagállamokat, hogy közbeszerzési stratégiáikban, valamint állami finanszírozásban részesülő felújítási és építési projektjeikben maximalizálják és ösztönözzék az anyagok újrafelhasználását, újrafeldolgozását és visszanyerését, például a zöld közbeszerzés ([29]) célkitűzéseinek növelésével és az épületfelújítások energiahatékonysági, környezeti és társadalmi kritériumainak korszerűsítésével, ugyanakkor egyenlő versenyfeltételeket biztosítva a közbeszerzési pályázatokban; emlékeztet a helyi eredetű építőanyagok fontosságára az építési hagyományok megőrzése, az adott régió éghajlati viszonyaihoz legjobban illeszkedő anyagok biztosítása, valamint a kibocsátások és a szállítási költségek csökkentése érdekében;

Szabványok, készségek és egészséges épületek

55. hangsúlyozza a releváns pontokon a felújítási követelményekkel kapcsolatos járulékos előnyök fontosságát, mivel ezek a követelmények nemcsak energiamegtakarítást eredményeznek, hanem növelik az ingatlan értékét, és támogatják az akadályok – például az érdekellentétek – leküzdését is; úgy véli, hogy a legrosszabbul teljesítő épületek komplex felújítását, ideértve a szakaszos felújítást is, prioritásként kell kezelni, konkrétan olyan energiahatékonysági minimumkövetelmények megállapítása révén, amelyek nélkülözhetetlenek a felújítási beruházásokhoz, és horizontálisan alkalmazandók, ugyanakkor a meglévő nemzeti energiacímkéken alapulnak; úgy véli, hogy az ilyen intézkedések a lakók javát szolgálják, és akár elősegítheti a polgárok energiaszegénységből történő kiemelését ([30]); megjegyzi, hogy a komplex felújítások aránya rendkívül alacsony, várhatóan 0,2 %; javasolja, hogy vizsgáljanak meg és vezessenek be minimális felújítási arányokat a 2050-es klímasemlegességi célok elérése érdekében;

56. hangsúlyozza, hogy a fokozatosan szigorodó energiahatékonysági minimumkövetelmények hozzájárulnak a hosszú távú felújítási stratégiák tényleges megvalósításához megfelelő tervezés és fokozatos bevezetés esetén, továbbá megteremtik a piac beruházási biztonságát, különösen ha ezeket kapacitásépítés, személyre szabott tanácsadás, technikai segítségnyújtás és pénzügyi támogatás kíséri;

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács 305/2011/EU rendelete (2011. március 9.) az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2011.4.4., 5. o.).

([28]) Európai Számvevőszék, op.cit.

([29]) A Bizottság 2008. július 16-i közleménye a környezetvédelmi szemléletű közbeszerzésről (COM(2008)0400).

([30]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum – az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat kísérő dokumentuma (SWD(2016)0414).

57. egy határozottabb bizonyítékokon alapuló megközelítést szorgalmaz, amely megbízható és megerősített adatok felhasználásával lehetővé teszi az épületek energiahatékonyságának és a költséghatékony intézkedéseknek a pontos becslését, elősegítve az egyenlő versenyfeltételeket költséghatékony megoldások „bevált gyakorlatai" számára az EU-ban;

58. meggyőződése, hogy a folyamatos javulás, valamint a felújítás komplex jellegének és az energiahatékonyságnak az előmozdítására, koordinálására és nyomon követésére szolgáló épületfelújítási útlevél bevezetése előnyös a háztulajdonosok, az épületüzemeltetők és a lakók számára, akiknek az épületfelújítási útlevélhez hozzáféréssel kell rendelkezniük; hangsúlyozza, hogy ennek a felújítási útlevélnek a nemzeti és a regionális sajátosságokhoz igazított közös uniós eszköznek kell lennie, az épületek állományának heterogenitása által okozott kihívások kezelése érdekében, továbbá össze kell hangolni az épületek energiateljesítményének jelenlegi tanúsításával;

59. hangsúlyozza az építési információk egységes digitális eszközben történő konszolidálásának fontosságát; hangsúlyozza továbbá, hogy ennek ki kell terjednie az anyagokban a körforgásos jelleggel kapcsolatban rejlő potenciálra, a beltéri levegőminőségi tényezők – többek között egészségügyi és biztonsági szempontból történő – értékelésére, és a meglévő környezetvédelmi eszközökön és előírásokon alapuló stabil mutatókra is;

60. hangsúlyozza a Méltányos Átállást Támogató Alap fontosságát és potenciálját a Covid19 okozta válságot követő helyreállítási terv összefüggésében az építési és felújítási ágazatban dolgozók képzése és képesítése szempontjából, valamint azt, hogy az érintett régiókban fontos a munkavállalók továbbképzése és átképzése a dekarbonizált gazdaságra való áttéréshez;

61. kiemeli, hogy az épületfelújításoknak mindig egészséges, penészmentes épületeket kell eredményezniük, tekintettel a beltéri környezeti minőségre; hangsúlyozza, hogy a levegőminőségre, a hőviszonyokra és a beltéri egészséggel és a kényelemmel – többek között az elegendő természetes fénnyel és a mesterséges szellőztetéssel – kapcsolatos egyéb szempontokra vonatkozó előírások felülvizsgálata hozzájárul az épületek használóinak egészségéhez és termelékenységéhez, és növeli munkavégzési vagy tanulási teljesítményüket, jelentős jóléti megtakarításokat biztosíthat, és ezáltal csökkentheti a tagállamok állami kiadásait, továbbá előnyös lehet az EU teljes gazdasága és minden polgára számára;

62. hangsúlyozza, hogy megfelelő szintű know-how-t kell biztosítani a szakemberek és az épületek használói számára az épületek karbantartása és használata terén, beleértve a viselkedésbeli változásokat is, hogy teljes mértékben ki lehessen aknázni az energiateljesítmény megnövekedésével járó előnyöket;

63. felhívja a Bizottságot, hogy indítson el egy, a nemi dimenziót is magában foglaló uniós készségfejlesztési és információs kezdeményezést a felújítási és építési ágazatban annak érdekében, hogy bevonja az érdekelt feleket az átképzésbe, a készségfejlesztésbe és a kapacitásépítésbe, különös tekintettel a foglalkoztatásra, különösen a fiatal munkavállalók felújítási ágazatba történő bevonzására; hangsúlyozza, hogy a minőség, a megfelelés és a biztonság garantálása a tervezési és építési/felújítási szakaszban részt vevő szakemberek megfelelő kompetenciáit és készségeit igényli, és hogy ez kiterjed a közvetítőkre, például a telepítőkre, az építészekre vagy a vállalkozókra is; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nemzeti stratégiát az építőipari készségek fejlesztésére, az energiahatékonyságra, az anyagok fenntarthatóságára és körforgásosságára, a passzív technikákra, valamint a megújuló energiaforrások integrációjára – beleértve az önellátást és a digitális megoldásokat is – összpontosítva, valamint nyújtsanak egyedi támogatást a mikro-, kis- és középvállalkozások munkavállalói számára;

64. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az integrált felújítási programokkal kapcsolatos készségeket és innovációt a Méltányos Átállást Támogató Alap, célzott Marie Skłodowska-Curie cselekvések és az Erasmus+ program révén, továbbá hozzon létre egy missziót az Európai horizont keretében a közösségek és lakókörnyezetek felújításával kapcsolatban, valamint a meglévő készséghiányok kezelésére hozza létre az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséget (EACEA) az építőipar stratégiai készségekkel foglalkozó szövetségének előmozdítása és megvalósítása érdekében, a képzési tartalmak megtervezése és biztosítása céljából; ugyanígy felhívja az egyéneket, a vállalkozásokat és a szervezeteket, hogy használják ki a készségfejlesztési és oktatási garanciavállalási kísérletet és a hasonló programokat a felújítási ágazatban a képzés, a készségfejlesztés és az oktatás céljára;

65. felhívja a Bizottságot, hogy 2022-ig adjon ki részletes hatásvizsgálatokat az épületek, a lakók és a tulajdonosok tipologizálásával kapcsolatban, és dolgozzon ki jogi keretet a meglévő épületek energiahatékonysági minimumszabályainak bevezetésére, amelyeket az 2050-es célkitűzéssel összhangban fokozatosan szigorítanak; hangsúlyozza, hogy ezek a szabványok elősegítik a nagy mértékben energiahatékony és dekarbonizált épületállomány 2050-ig való megvalósulásához vezető utat az építőiparban, és láthatóságot és biztonságot nyújthatnak a piacnak a meglévő épületállomány átalakításával kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági minimumkövetelményeket nemzeti szinten egy átfogó politikai intézkedéscsomagnak kell kísérnie, amely legalább tájékoztatást és testreszabott tanácsadást nyújt az állampolgároknak, valamint megfelelő finanszírozási támogatást biztosít;

2020. szeptember 17., csütörtök

66. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2025-ig vezessenek be gyorsított digitális épületfelújítási útleveleket, amelyek magukban foglalnak egy olyan szakaszt, amely tájékoztatást nyújt a beltéri levegőminőség javulásáról és az egészséges épületekről;

67. felhívja a Bizottságot, hogy „felújítási hulláma" részeként dolgozzon ki egy „uniós klímakalkulátort", amely biztosítani fogja az építőanyagok, az építési termékek és szolgáltatások pontos és könnyen érthető címkézését az uniós épületállomány 2050-ig tartó felújítása előkészítéseként; hangsúlyozza, hogy az uniós klímakalkulátornak biztosítania kell az egyenlő versenyfeltételeket azon kulcsfontosságú szereplők számára, amelyek részét képezik az integrált felújítási programok ÜHG-lábnyomának az uniós épületállományban, vagy ahhoz kapcsolódnak, és hogy egy ilyen „holisztikus megközelítés" megnyitja az utat az uniós polgárok, az ágazatok és a kis- és középvállalkozások kedvező magatartásából fakadó hatások előtt; hangsúlyozza, hogy a koncepciónak a körforgásos és az életcikluson alapuló gazdaság elvein kell alapulnia az Európában gyártott, klímabarát áruk iránti kereslet fellendítése érdekében, megerősítve az EU építőiparának versenyképességét; javasolja a Bizottságnak, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának becslésére alkalmazzon már ismert tudományos módszereket, például a „termékek környezeti lábnyomából" ihletet merítve;

68. felszólít, hogy az energiahatékonysági irányelv soron következő vizsgálata terjedjen ki arra, hogy a 3., 5. és 18. cikk tartalmazzon ambiciózusabb célkitűzéseket, valamint az EU energia- és éghajlati célkitűzéseinek megfelelő építési szabványok meghatározása érdekében felszólít új megközelítés kidolgozására az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálatakor;

69. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az energetikai tanúsítványok hatását az uniós tagállamokban, és erősítse meg a meglévő rendelkezéseket; megállapítja, hogy az egész EU-ban javítani kell az energetikai tanúsítványok megbízhatóságát, következetességét és összehasonlíthatóságát annak érdekében, hogy azok megbízható piaci eszközzé válhassanak az épületek teljesítményének és minőségének értékelése során, különösen a pénzügyi ágazatban;

Digitalizáció és megbízható adatok

70. úgy véli, hogy a digitalizáció a polgárok energetikai rendszerben való aktív részvételét segíti elő az elosztott energiatermelés, a tárolás, a rugalmasság és az ágazati integráció és összekapcsolás útján; hangsúlyozza a digitalizáció és az adatok szerepét a felújítási tervek eredményeinek gyorsabb megtervezésében, végrehajtásában, ellenőrzésében és nyomon követésében, valamint a hatékonyabb energetikai tervezésben és energiagazdálkodásban;

71. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az épületekkel kapcsolatos adatok megbízhatóságát, illetve ezen adatok hiányát, és vegye figyelembe, hogy a digitalizáció további felhasználása hogyan járulhat hozzá aktívan egy megbízható bizonyítékokon alapuló megközelítés kialakulásához az energiahatékonysággal, valamint a felújítással kapcsolatos stratégiák elfogadása során; elismeri, hogy digitalizálni kell az energetikai tanúsítványok nemzeti adatbázisait, az építési adatokat és egyéb építési információkat, hogy azok a digitális építési útlevél és az egyéb intelligens építési alkalmazások kérelmezésekor rendelkezésre álljanak;

72. úgy véli, hogy a „dolgok internete" képes lehet a felújítás által az épületek energiahatékonyságára gyakorolt tényleges hatás mérésére, és lehetővé teszi a nagyszabású, költséghatékony felújítási stratégiákat; kiemeli, hogy az integrált mesterséges intelligencia szerepet játszhat az épületek energiafogyasztására vonatkozó adatok elemzésében, valamint az energiafogyasztás megfigyelésében, kezelésében és kiigazításában;

73. úgy véli, hogy az épületek és az építési technológiák digitalizálása kulcsfontosságú mozgatórugója a nagyobb energiahatékonyságnak; felkéri az összes érintett helyi, regionális, nemzeti és európai szereplőt, hogy aktívan vegyen részt a teljes digitalizáció előmozdításában;

74. kiemeli a kommunikációs infrastruktúrát szolgáló nagyon nagy kapacitású hálózatoknak az intelligens otthonok előmozdítása terén megmutatkozó előnyeit, amelyeket egy tágabb digitális energetikai ökoszisztéma részeiként kell értelmezni, amelyek lehetővé teszik, hogy az épületek kihasználják az intelligens funkciókat és ilyeneket biztosítsanak, és amelyek lehetővé teszik az energetikai integrációt és a megtakarításokat a gazdaság különféle ágazataiban, beleértve a keresletoldali választ és az épület belső energiafelhasználásának optimalizálását, például intelligens készülékekkel, otthoni automatizálási készülékek, elektromos hőszivattyúk, akkumulátoros tárolás, elektromos járműveknek szánt töltőállomások és intelligens fogyasztásmérők útján; üdvözli az épületek energiahatékonyságáról szóló felülvizsgált irányelv azon célkitűzését, hogy az okosépület-mutató – mint az épületek intelligens készenlétének értékelését, valamint az épülettulajdonosoknak és a lakóknak az épületautomatizálási és -vezérlő rendszerek által az épületek általános teljesítménye szempontjából képviselt értékkel kapcsolatos ismeretei bővítését szolgáló támogató eszköz – révén még jobban előmozdítsa az intelligens épülettechnológiákat, amelyek alkalmazását a 14. és 15. cikk szerint ki kellene terjeszteni;

75. kiemeli az intelligens hálózatok által a megújuló energia villamosenergia-hálózatokba történő hatékony integrálását illetően játszott szerepet, és új lehetőségek keresését ösztönzi az átvitelirendszer-üzemeltetőkkel és az elosztórendszer-üzemeltetőkkel közös interfészek kapcsán a jobb energiahatékonyság és a villamosenergia-szolgáltatások javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a nano- vagy mikrohálózatokhoz kapcsolt intelligens épületek biztosíthatják az áramszolgáltatás jobb stabilitását és a fűtési/hűtési rendszerek rendelkezésre állását;

76. hangsúlyozza, hogy a lakhatáshoz való joghoz és a fogyasztói jogokhoz szociális biztosítékokra, adatvédelemre, a magánélet tiszteletben tartására és egyetértésre van szükség az általános adatvédelmi rendelettel összhangban; hangsúlyozza, hogy a felújítás során biztosított digitális megoldásoknak intuitívnak, egyszerűnek és interoperábilisnak kell lenniük, ugyanakkor telepítésük során biztosítani kell a szükséges képzést, tájékoztatást és a lakók támogatását; kiemeli e tekintetben a nem intruzív digitális technológiákban rejlő potenciált;

77. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvben a díjszabási infrastruktúrára vonatkozóan foglalt követelmények felülvizsgálatának szükségességét; hangsúlyozza, hogy az intelligens töltési infrastruktúra a tiszta elektromos mobilitás fokozásának az előfeltétele;

Felújítási hullám

78. a felújítási hullámot lehetőségnek tekinti az energiahatékony és klímasemleges épületállomány 2050-ig történő elérésére az integrált felújítási programokra vonatkozó cselekvési terv révén, a közösségekre összpontosítva, különösen az energiaszegénységben élőkre, valamint az európai zöld megállapodással összhangban egészséges, tisztességes, megfizethető és energiahatékony épületek biztosítására, amelyekben az emberek teljes mértékben kibontakoztathatják képességeiket az európai zöld megállapodással és a nulla nettó kibocsátásra vonatkozó célkitűzéssel összhangban, mindez teljes szinergiában hajtható végre az új európai ipari stratégiával, a fenntartható és digitális Európára irányuló kkv-stratégiával, a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégiával, a méltányos átállást támogató mechanizmussal és a helyreállítási eszközökkel, továbbá az Európa digitális korra való felkészítésével kapcsolatos stratégiákkal;

79. meg van győződve arról, hogy a felújítási hullám enyhítheti a Covid19-válság hatását azáltal, hogy ösztönzi a nemzeti és helyi gazdaságokat, és támogatja például a minőségi és alapvető munkahelyeket az építőiparban és a megújulóenergia-iparban, valamint támogatja a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) munkavállalóit, akik az ágazat 97 %-át teszik ki, és végső soron számos lehetőséget és különféle előnyöket teremt, amelyek az európai épületállomány energiahatékonyságának javításán keresztül érhetők el, beleértve a társadalmi és környezetvédelmi járulékos előnyöket is; hangsúlyozza, hogy a felújítási hullám fontos szerepet játszhat a fenntartható talpra állásban, és a Covid19 utáni helyreállítási tervek kulcseleme lehet; hangsúlyozza ezért, hogy a Bizottságnak nem szabad késlekednie ezzel a javaslattal, és biztosítania kell az összes rendelkezésre álló finanszírozási lehetőséget;

80. felszólít a tiszta energiáról szóló csomag ambiciózus végrehajtására; hangsúlyozza a nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek szerepét az építőipari lehetőségek maximalizálásában; megerősíti elkötelezettségét ennek és minden egyéb rendelkezés végrehajtásának szoros figyelemmel kísérése iránt, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az épületek energiahatékonyságáról szóló felülvizsgált irányelvben foglalt intézkedések végrehajtását;

81. felhívja a Bizottságot, hogy az energiahatékonyság elsődlegességének elvét tegye az uniós épületállománynak az energiaunió irányításáról szóló rendelettel összhangban történő felújítására irányuló folyamat központi elemévé;

82. üdvözli a tagállamok hosszú távú felújítási stratégiáit a klímasemlegességi célkitűzés felé vezető, 2030-ra és 2040-re vonatkozó mérföldkövek meghatározásában; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam jelentős késedelmet tanúsít hosszú távú felújítási stratégiái benyújtásában; felhívja ezeket a tagállamokat, hogy használják ki a lehetőséget az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv szerinti jogi kötelezettségeik teljesítésére, és nyújtsák be a késedelemmel elkészült hosszú távú felújítási stratégiákat; arra buzdítja a kormányokat, hogy hajtsanak végre innovatív politikákat a polgárok energiahatékonysági programokba való aktív bevonása céljából; úgy véli, hogy a hosszú távú felújítási stratégiákat a tervezés, az előrehaladás mérése és az energetikai célok teljesítése szempontjából kulcsfontosságú eszközökként kell elismerni;

83. kiemeli, hogy a nagymértékben energiahatékony, dekarbonizált épületállományt erőteljes és támogató energiahatékonysági politikák végrehajtása révén, az energiafogyasztás jelentős csökkentésével kell megvalósítani, a fennmaradó szükségleteket pedig megújuló energiával kell fedezni; hangsúlyozza, hogy az épületek felújítását az energiarendszer szén-dioxid-mentesítésére irányuló szélesebb körű erőfeszítésekkel kell integrálni, a hatékony körzeti energiahálózatok és hőszivattyúk terén tett párhuzamos beruházásokkal együtt, olyan rendszerszintű/körzeti megközelítést alkalmazva, amely

integrálja az összes lehetséges hatékonysági intézkedést, például a többlethő visszanyerését; hangsúlyozza, hogy konkrét intézkedések meghatározására van szükség a nagy hatékonyságú kapcsolt energiatermelésben és a távfűtésben azonosított lehetőségek megvalósítása érdekében; hangsúlyozza, hogy ilyen szisztematikus megközelítés szükséges ahhoz, hogy megvalósuljon egy nagymértékben energiahatékony, teljes körűen megújuló energiaforrásokra épülő gazdaság, és biztosítható legyen a globális felmelegedés 1,5 °C alá való csökkentésére vonatkozó célkitűzéshez való igazodás;

84. üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy támogatja az iskolák és kórházak – különösen gyakran a legrosszabb állapotban levő állami épületek állományának – felújítását és a rászorulók lakhatását; ugyanakkor felhívja a figyelmet a nagy lakóépület-állomány kezelésének kihívására, mivel ezek képviselik az Unióban a beépített alapterület 75 %-át;

85. egyetért azzal az elemzéssel, miszerint az épületek energiahatékonysági felújítása számos előnyt hordoz magában, például a jobb tanulást, a gyorsabb talpra állást és az emberek energiaszegénységből való kiemelését; rámutat a jobb beltéri és kültéri levegőminőségre, a kibocsátás csökkentésére, az energiahatékonyság javítására, a jobb hőkomfortra és az importfüggőség csökkentésére; felszólít ezen előnyök integrált felújítási programokba való szisztematikus beépítésére;

86. felhívja a tagállamokat, hogy indítsanak ágazatközi, országspecifikus és személyre szabott kommunikációs kampányokat az épületállomány jobb energiahatékonysága révén kínálkozó sokféle lehetőség és előny vonatkozásában, és nyújtsanak tájékoztatást az egyablakos ügyintézésről és a – többek között uniós szinten – rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségekről;

87. felhívja a Bizottságot, hogy a felújítási hullám intézkedéseit foglalja bele az új és felülvizsgált uniós jogszabályokba, és vizsgálja felül a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célokat, egyúttal teljes mértékben tartsa tiszteletben a szubszidiaritás és a költséghatékonyság elvét, hogy előmozdítsa a szinergiákat a különböző jogszabályok között, hogy elinduljanak a klímasemlegesség felé, ugyanakkor biztosítsa, hogy az energiahatékonysági intézkedések, köztük az épületek felújítása kulcsfontosságú szakpolitika legyen a 2030-as célkitűzések hiányosságainak pótlása érdekében; hangsúlyozza, hogy szükség van pénzügyi támogatásra ahhoz, hogy a lakhatás megfizethető legyen a tulajdonosok és bérlők számára;

88. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a hosszú távú felújítási stratégiákat, és adjon ki ajánlásokat a tagállamok számára, a meglévő hiányosságokat és a helyes gyakorlatokat egyaránt kiemelve; felszólítja a tagállamokat, hogy 5 évente ellenőrizzék hosszú távú felújítási stratégiáik végrehajtását és vizsgálják felül e stratégiákat az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCC) állományfelmérési ciklusával és fejlesztési struktúrájával összhangban annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljön a nagymértékben energiahatékony és klímasemleges épületállomány elérésére vonatkozó célkitűzés; felhívja a tagállamokat, hogy a hosszú távú felújítási stratégiákat a gazdasági ösztönzés és a fellendülés irányvonalát meghatározó eszközként alkalmazzák, és azokat ambiciózus célokat kitűzve, részletesen és sürgősen véglegesítsék; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még ezt nem tették meg, hogy a lehető leghamarabb nyújtsák be hosszú távú felújítási stratégiáikat;

89. felszólít az építési és felújítási ágazat, de különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások bevonására a gazdaságélénkítési csomagokba; felszólít arra, hogy a gazdaságösztönzési tervben kezeljék prioritásként a rendkívül energiahatékony és megújuló energiára alapuló épületállomány érdekében az épületek felújítását célzó beruházásokat;

o

o o

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást valamennyi uniós intézménynek és a tagállamoknak.